

szinbád aradon

Feltamadt a Hajós, igaz, csak egy éjszakára tamadt fel —, de bejárhattuk vele, természetesen egy féllépessel lemaradva, elszoruló torokkal az ezerkilencszázttizes évek jellegzetesen erdélyi kisvárosát, Aradot.

Krúdy Gyula talán az egész magyar irodalom legtitokzatosabb, de mindenestre legbizarrabb figurája. Éppen ezért a róla szóló írásokban nagyon ritkán kerül emberközelbe. Pedig mindenki, aki róla ír, igyekszik átvenni jellegzetes, „gordonkabügasokkal” telített, utanozhatatlan stílusának jelen, és isten a megmondhatója, mi mindent pletykáltak el már róla, viselt és közszájon forgó dolgairól, kalandokban és különös eseményekben bővelkedő életeről.

Ficzay Dónes nagy érdeme, hogy regényes korrajzában az elő, húsból és vérből való Hajós jelenik meg, nincs egyáltalán ködösítve, regényesítve. Tényleg ilyen lehetett Krúdy egy kisvárosban délután és éjjel, amikor már a rendesebb családok nyugovóra tértek, és valaki rozsaival a kezében állt egy ablak alatt.

A századforduló életének és jellegzetes alakjainak kitűnő ismerete Ficzay kitűnő érdeme.

Bogdán László

(Utunk 1970. szept. 14).